

Til § 10

og de dertil stillede Ændringer henvises til ovenstaaende Udtalelser.

Til § 11.

Forbud imod, at Smørforretninger og Margarineforretninger have fælles Eier, er formentlig uden væsentlig Betydning, da Tilveiebringelse af det til mulig Forfalskning fornødne Materiale ingenlunde vilde volde Vanfælighed. Garantien kan ene søges i, at saadanne Forretninger ikke maa foregaa i samme Lokaler, og dette udtrykkes formentlig skarpest i Overensstemmelse med det af den jydske Landmandsforsamling udtalte Ønske som et Forbud imod, at der overhovedet forefindes Margarine eller Oleomargarin i noget Meieri eller Smørforretning.

Til § 12.

Af Motiverne til Lovforslaget fremgaaer det, at gjældende Praxis nu er den, at Margarine-loven finder Anvendelse paa saadanne Forbrugsforeninger, der handle med Fiske-Medlemmer, men ikke paa de egentlige Forbrugsforeninger. Man finder ikke Grund til at ændre dette Forhold, men foreslaar det udtrykkelig fastslaaet.

Til denne Paragraf er af Indenrigsministeren stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa udtrykkelig at hjemle Høker paa Landet Ret til Forhandling af Margarine. Efter Næringsloven af 30te December 1857 kunne Høker handle med alle Landbrugsprodukter samt en Række i Loven særlig nævnte Varer. Margarine, som dengang ikke var kjendt og altsaa ikke særlig nævnt, kan næppe gaa ind under Landbrugsprodukter, medens det paa den anden Side vilde være urimeligt at negte Høkerne at forhandle en saa courant Husholdningsartikel. Udvalget tiltræder altsaa Forslaget.

Til § 16.

Da Raahudet om, at der i ethvert Meieri, hvor der benyttes fremmed Hjælp, skal findes ophængt et Aftryk af Margarine-

loven m. m., vanfælig lader sig gennemføre, og i hvert Fald ikke lader sig gennemføre uden en ikke ringe Beføstning, og formentlig nu heller ikke længere kan have nogen Betydning, foreslaar Udvalget denne Bestemmelse udeladt af Loven.

Til §§ 18 og 20.

Angaaende de til disse Paragrafer stillede Ændringer henvises til Udtalelserne foran.

Til § 21.

Da man næppe endnu kan overse, hvorledes Sagen fremtidig vil udvikle sig, foreslaar man atter at indskrænke Loven til midlertidig Varighed. Dog tilraader man at udstrække Varigheden til 5 Aar.

Til § 7 med flere Paragrafer.

Mindretallet (H. Hansen, Hørup, Lüttichau, Rosen og S. Sørensen) anser det for ønskeligt, at Udførsel og Transitring af Margarine forbydes, hvad der efter de hidtil gjorte Erfaringer ikke kan staa Nogen her i Landet og formentlig kan gavne vort Naturismørs Anseelse i Udlandet, og formener derfor, at det er rigtigt at optage dette Forbud i selve Loven. Vi kunne derfor ikke tiltræde Flertallets Ændringsforslag til § 7 og de sig dertil sluttende Ændringsforslag Nr. 2, 6, 9 og 11.

Til § 10.

Mindretallet fastholder Lovforslagets Affattelse af Bestemmelserne om Margarine-ost, da det formentlig er i Konsumenternes Interesse, at man med Hensyn til denne Vare saavidt muligt har samme Garantier og samme Kontrol som med Hensyn til Margarine.

Til § 11. (Ændringsforslag 18).

Mindretallet samstemmer med Flertallet i at ønske et Forbud imod, at der overhovedet forefindes Margarine og Oleomargarin i Meierier og Smørforretninger, men tror ikke, at dette Ønske fyldestgøres ved den Affattelse, som er givet § 11. ved Ændringsforslag